

PODZIMNÍ

Když podzim večer shodil svoji mlhu, na náš dům,
co tak sám tady stával.

Vidět takhle radši jarní duhu bych si přál,
a s tou holkou co tam stála, zase bych se smál.

Ref: Každý den vzpomínám na tu tvou tvář,

jak z vlasů šál ukládáš na poštář.

Když jdu spát nejen ty, ale i tvůj dech mi schází,

jen tvůj odraz na stěnách mi slouží za oltář.

Poznat chceš nový svět, dát mým citům výprodej,
co tě na tom světě láká.

Chtěla bys mít všechno hned, prostě život fajnovej,
však osud, ten je tvrdej, ten není cínovej.